

*

Lita aldrig på den som räddar dig med ett hänflin.

.. K N Ä C K F I L M E N ..

Men bara där du står och fångas
innan du placeras under bevakning, samtidigt
som ironin hyllas med en parad av spelkort,
och jag tror att det var för att jag låg där,
just där, isolerad med numrerade lärare som
smällde av mina fingrar med linjaler.

Stämplad från början;

.. I N S P E L N I N G S P L A T S ..

Spelar du in trappljudet nu?

Jag är din gäst men allt tycks
hända mer i en autistisk snöflinga.

Jag följer med, jag gråter mig hög till evakuering.

.. D R A I N D E T ..

Rätta mig rätt.

Uppdatera. Stämpla. Analysera.

Jag bränner fram mina bokstäver
för att få finnas kvar.

Jag ärver tid i alfabetisk ordning
och drar ner rötter i halsen,
andas i en bok utan bilder.

Läkarkostymer frågar vart
hundörat är, men hålet var mindre
och pennan fanns aldrig där.

Ingen kan se det jag såg.

Dom bokstaverar röken som går igenom mig.

.. L Ä M N A M I G ..

En bottenlös hatt med en
kanin som talar i gåtor, ett spegelrum
som inte hör mina rörelser.

Jag kan berätta slutet på vad som ska hända senare.

Fjärilsstavar delar sig själva,
jag smakar på den andra tystnaden,
allt andas i sekunder här nere.

Hand i hand, men vem har jag att hålla
när allt är för omvänt?

.. S Å B R Ä N N M I G H Ä R D Å ..

Tweedledee och Tweedledum rövknallar mig
men har för många bokstavsord som
jag redan känner till.

Det är förvridna kroppar som kört ihjäl sig själva i fel fil. Jag vet inte vad jag hör men jag greppar det som: Följ efter dina leksaker. Lås inte dörren, allt är redan ett missförstånd, sluta pressa in nyckeln i min fitta den passar inte efter du sökt bevis på att jag finns eller funnits. Men förr eller senare kommer alla få reda på att det bara är livet.

.. S L U T A T I T T A P Å M I G ..

Jag kramar om blommorna och sjunger mig ner i biografens lövstolar.

Jag njuter av ert och det andra.

Stoppa mig full av valmöjligheter i skrin, slicka på mitt jag.

Knacka aldrig på dumma frågor när du sitter i din tekopp.

Jag är omedveten om vart jag är.

En envis oktobergeting vill in i mitt balkongliv.

Tyvärr pratar jag inte med dom som håller i papper.

Erik Hall

ur din mun

*

jag är tanken jag tror jag
fastnat i men som
inte finns för att
fastna i drömmen om en
psykos som ska
försvinna med mej jag är
regissören utan manus vilse bland
utökade versioner av
ingraverade namn som
förlorat sin betydelse en
regntung solnedgång alla
klagar över och
stearinljusen blommorna och
brevens vid min kropps gravsten en
uppskuren blodådra som
frusits in och
lämnats kvar som en
antikvitets utan värde en
vandaliserad gatlampan men
bara den som blir slagen ser
att tanken du tror du fastnat i
aldrig är densamma